

HISTORIE A SOUČASNOST

Současná podoba Magistrály existuje docela krátkou dobu. V průběhu historie se tato oblast mnohokrát proměnila. Středověké hradby vystřídalo barokní opevnění, zbořené v polovině 19. století. Na jejich místě začaly vznikat parky a velké kulturní instituce, na které v hustě zastavěném historickém jádru nebyl prostor. Lidé tehdy chodili hlavně pěšky, rozvíjela se železnice a začaly jezdit první tramvaje; automobilismus byl tehdy v plenkách. Až v 70. letech 20. století pak město prořala dálnice. Ve své době ochránila nejcennější historické centrum města od automobilové dopravy, zlepšila obslužnost a podpořila ekonomický rozvoj města. Za půl století její existence se však ukázaly i její negativní dopady. Nejde jen o hluk a o znečištěné prostředí: přejít magistrálu napříč znamená velké zacházky, dlouhé čekání u hlučné silnice na krátkou zelenou, anebo návštěvu nepříjemných podchodů. Nejlukrativnější centrální lokality města navíc zabírají příjezdové komunikace a nájezdové rampy, případně zanedbaná a nepříjemná místa pod magistrálou.

Leckterá světová metropole má svou „magistrálu“. Důraz se ovšem dnes přesouvá na zdraví obyvatel, schopnost čelit klimatickým změnám a přehřívání měst, bezpečnost chodců a s ní spojenou péči o veřejná prostranství. Ke stejným důrazům se přihlásila i Praha. Vize magistrály je tedy vize živé městské třídy, která propojuje kvalitní náměstí a parky a nabízí vyvážený prostor pro všechny druhy dopravy.